

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA I MCY CALEJ ROSSYJ.

W WILNIE V. S. 4. MARCA 1803. ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 20. Lutego.

Rostowskiego regimentu muszkietyerów zmarły Półkownik Mantenfel wymazuje się z rang listy. Kijowski Gubernator wojenny Generar kawaleryi Tormasow zarządzać będzie interesami cywilnymi w Kijowskiej i Mińskiej Guberniach. W Saratowskiej kantorze opieki cudzoziemców będzie głównym sędzią nadworny Konsyliarz Rogenbuk - Charkowski mieszczanin Urieyuin za przyłożenie się do założenia tamże uniwersytetu otrzymał rangę Asesora Koleskiego. Koleski Konsyliarz Wagner umieszczony w Collegium manufaktur z pensją 1200. rubli. Admiral Halle zostaje się przy urzędzie General Intendentą; w lesnym departamencie głównym dyrektorem będzie tajny Konsyliarz Gabolic. Koleski Konsyliarz Kiryakow został Konsyliarzem Stanu.

Za Najwyższym rozkazem Minister sprawiedliwości donosi skarżącym się na wyroki Departamentów Senatu: Witebskiemu obywatelowi Smykowi, który donosi, że jemu w dzierżenie nie oddano majątku Graffa Pocięia sekwestrowanego za dług wexlowy; Smyk skargę złożył do Monarchy, gdy w Senacie prośba jego przyjętą nie była, później Senat nie tylko sprawę osądził, ale też wexlową Smyka pretensya unkozemnił; majątek Pocięia od sekwestru wolny; z tych względów prośba niniejsza przyjętą nie jest.

Dalekiemu Regentowi ziemskiemu Podkomorskiemu skarżącemu się na 3. Departament Senatu, że wieś Dalekie i część folwarku Niszczycy z dzierżenia jego i innych krewnych wyjąwszy przysądził one do Starostwa Opeskiego, miłościwie darowanemu Aktualnemu Kammerherowi Graffowi Manuzzi. Najprzód: Wieś Niszczycze prawdziwie zdawna należała do Starostwa Opeskiego; czego dowodzi rozgraniczenie Dworzanna Balcera Bobrownickiego w r. 1554 czynione, na które zgodza się sam proszący Dalekie. Przywilej dany r. 1543. od Zygmunta I. Króla Polskiego Smoleńskiemu Bojarzynowi Janowi Plusce na dzierżawę oddzielonych od pomienionego Starostwa 15. stażb ludzi i czterech pustoszy, był na jedną jego osobę tylko, nie zaś na sukcesorów; i dla tego następcy Pluski nie mieli prawa czynić jakiegokolwiek układy w tym majątku. Już zaś zyskiwać stołowe Królewskie dobra pozwolono konstytucyami r. 1581. i 1588. bez względu na dawnosc. Zaś gdy Starostwo Opeskie r. 1796. miłościwie darowane zostało Graffowi Manuzzi na dziedzictwo, ze wszystkiem co do niego przynależy, i osadownie przyłączone być może, ta część od niego oddzielona kondycjonalnie, bez żadney zprzeczkii do Graffa należy. Przywiedziona zaś od Dalekiego konstytucya r. 1569. i artykuły statutu Litewskiego utwierdzające wieczną i spokojną dzierżawę majątków darowanych, ściągaia się do aktualnych i prawych właścicieli, i nie zmieniły natury Starościńskiego majątku danego Plusce kondycjonalnie i do czasu. *Powtore* chociaż przywilejem danym r. 1580. d. 14. Czerwca od Króla Polskiego Ste-

fana Batorego na doniesienie Podskarbiego Skumina, mieszkańce wsi Dalekie, Rubnicz Romanowiczowie, i Truchanowicz (od których proszący Dalecki rod swój i prawo do wsi Dalekie prowadzi) uznani byli za slachtę, i dzierżawców teyże wsi znajdujący się w Starostwie Opeskiem, iednak r. 1581. d. 13. Czerwca. Królewski Asesorski sąd wyrokiem swoim, od tegoż samego Króla Stefana Batorego potwierdzonym, uznał ich ludźmi prostego stanu z innymi poddanymi do Starostwa Opeskiego przynależącemi; a wieś Dalekie zostawała zawsze od owego czasu w nieprzerwaney Dzierżawie Starostwa. Z względu na te wszystkie przyczyny prośba Daleckiego jest odrzuconą.

z Wiednia 26. Lutego.

Zmarły tu niedawno sławny lekarz Baron Störck rodem był z Szwabii; lat 45. zostawał na usługach Austriackiego domu; zostawił majątku 500. t. zł. ryń. — D. 23. Królowa Jmóść Pruska córkę szczęśliwie powiła. — Pewny lekarz Włoski z Pawii miał oświadczyć, iż wiadomy jest onemu niezawodny sposob uzdrowienia Arcy Xiążęcia Karola. Zaprosił go do tey stolicy Xiążę Albert Sasko Cieszyński za wielką nadgodę; lekarstwa swoje ma sam gotować w obecności lekarzów tutejszych. — Dla ułatwienia handlu ma być prowadzony z Prus południowych do Krakowa kanał zptawny, spółnym nakładem dworów Berlińskiego i Wiedeńskiego. — D. 15. Crumpipen Kommissarz uroczystym obrządkiem objął w Saltzburgu i ogłosił dzierżawę krajów przez indemnizacyą danych Arcy Xiążęciu Ferdynandowi; czytano naprzód patent nowego Pana przy wojskowej paradzie. Ten na wiosnę ma przedsięwziąć podróż do Drezn.

z Paryża 16. Lutego.

Adjutant Generala Rochambeau tu przystany powrócił do S. Domingo z doniesieniem, iż 18. tysięcy żołnierza idzie w posilku, który oslabionych Murzynów przymusi do zaprzestania wojny osadę niszczący. Do wyspy Francuzkiej posyła Konsul 3. tysiące. — Rząd Austriacki widząc w cyrkulacyi moc nieskończoną prawie fałszywych biletów banku swojego, starał się odkryć źródło złego; i doszedł nakoniec, że fałszerze czasem przebywają w nas w departamentach granicznych. Rzecz przełożono Konsulowi z prośbą, ażeby złoczyńców aresztować kazał. Trzech znaleziono w Strasburgu; wszyscy są rodem z Niemiec; mieli przy sobie za 800. t. zł. ryń. biletów fałszywych, o których twierdzą że w Basel są kupione. Lecz odkryte stęple i inne dowody prawdę okazały. Na miejscu będą sędzeni i karani; nie zaś odesłani do Wiednia iak dawniey gloszono.

D. 21. Interfesa Szwajcarskie, ile było w mocy rządu naszego, już są ukończone, akt pośrednictwa ogłoszony w następującej osnowie: „Buonaparte pierwszy Konsul RPtey Francuzkiej

Prezydent Włoskiej do Szwajcarów. Helweccy domową niezgodą rozszarpana, blizką była zupełnego rozwiązania; sama u siebie znaleźć nie mogła ratunku i dzielnych środków odnowienia praw i konstytucyi. Dawne przywiązanie i życzliwość Francuzów dla tego narodu szacownego, któryśmy w czasie rewolucyjnych wojen orężem obronili, traktatami zabezpieczyli niepodległość, interes Francyi i RPtey Włoskiej, których granicę okrywają Szwajcary; prośba Senatu i demokratycznych Cantonów, życzenie ogulne narodu, włożyły na nas obowiązek pośredniczenia między stronami kray dwojącemi. Zleciłiśmy czterem Senatorom umówić się z 56. Deputowanemi od Senatu Szwajcarskiego, miast i Cantonów przybyłemi do Paryża. Postanowić; jeżeli Szwajcary z przyrodzenia federalne, być mogły, pod rządem centralnym utrzymać bez siły i przymusu; iaka konstytucya dogodzi najlepiej chęciom każdego Cantonu; rozróżnić co najlepiej odpowiada wyobrażeniu iakie o szczęściu i wolności mają Cantony nowe; pogodzić w dawnych Cantonach ustawy czasem poświęcone z prawami ogulowi obywatelów przywróconemi; to wszystko rozstrząsać dórzale należało.

Wielkość dzieła i trudność zkloniła nas. Żesiny wysłuchali 10. Deputatów przez dwie strony przeciwne wyznaczonych. Porównywaliśmy uwagi onych z różnemi projektami przez deputacye Cantonowe podanemi, iakoteż od Francuzkich Senatorów. Tym sposobem używając wszelkich środków do poznania prawdziwego dobra, interessu, i woli Szwajcarskiego narodu, my iako pośrednik, nie mając innego celu oprócz uszczęśliwienia ludu o którego losach stanowiliśmy, bynymy nie uymniając Szwajcarskiej niepodległości, stanowimy. Tu następuje Konstytucya dla każdego z osobna Cantonu, której treść później wypiszemy, dalej urzędzenia; ogulne dla całej RPtey, przepis iak wiele Cantony żołnierza i pieniędzy dawać mają w potrzebie na obronę powszechną; o Cantonach dyrygujących, o Seymie; Landammanem do zwolania onego wyznaczony d'Alfry Szeł niedys Gwardyi Szwajcarskiej Ludwika 16. Na końcu przydaie Konsul. „; Akt niniejszy dzieło dórzale długiego rozmysłu, rady i uwag ludzi umiarkowanych i cnotliwych, zdaje się nam zawierać w sobie przepisy mocne zarczyć spokojność i szczęście narodu Szwajcarskiego; iak tylko będą wykonane, armia Francuzka powróci do swojej oyczyzny, uznajemy Szwajcary pod terazniejszą Konstytucyą, za naród niepodległy gwarantujemy ogulne i Cantonowe ustawy przeciwko nieprzyjaciolom Szwajcarskiej spólności, iacykolwiek będą, przyrzekając zachować w całości trwające od wieków związki przyjazne Francuzkiego narodu z Rptą Szwajcarską d. 19. Lutego 1803.

Ułożywszy tym sposobem Konsul interessa zawikłane zprzymierzeńców naszych przystąpił do dzieła większego, które bliżej obchodzi terazniejszą i przyszłą szczęśliwość RPtey; mówimy o księdze praw cywilnych i innych ustawach, które stanąć mają na miejscu zwalonych ręką rewolucyi. Zebrali się prawodawcy. Stanąwszy pośród onych Minister wewnętrzy Chaptal: Obywatele, rzekł, dawniejsze posiedzenia wasze będą pamiętne mądremi ustawami w prawodawstwie, po ostatniem rząd z radą w duchu teyże mądrości zgotował nowe prawa dobroczynne, otwierając źródło nowe powszechny szczęśliwości; terazniejsze prawodawców posiedzenie epoką stanie się nową chwałą RPtey. Już się naprawiło wiele złego; napisane ustawy rozumne; porządek w skarbie umorzył lichwę i nieład nierządem poświęcony; wolna pieniądzy cyrkulacya, dochód wystarczający potrzebom; oszczędność scista przyniesie narodowi w podatkach ulgę; podniesienie morskiej siły, kopanie zplawnych kanałów, ustańowanie Izb kupieckich, zachęcenie przemysłu, postawią Francuzów na stopniu wysokim.

Wielkie to są dzieła, nie byłyby gruntownie, gdyby Rpta orężem wstawiona, kray ludny, rozległy, żyzny, naród przemysłny i dowcipny pełen praw nie miał które wzrotem być mogą. Od 14. wieków rozszerzała się coraz oyczyzna przyłączeniem Prowincyami, któreśmy podbili, albo nam ustąpione przez szczęśliwe traktaty; lecz wcielały się wszystkie zachowując każda swoje przywileje, prawa, i nadania. Tak więc Francya się zkladała z narodów rozmaitych, które się różniły od siebie językiem, zwyczajami, przesadami, pretensyami; prawodawstwa iednostaynego węzeł ich nie łączył. Ludwik 14. przedsięwziął dzieło wielkie. Dopomogli usiłowaniami jego najsławniejsi mężowie złotego wieku; prawność cywilną, proces kryminalny, handlowe ustawy; przedniejsze wydziały kraiowej ekonomiki, stały się iednostaynemi w narcedzie; i chociaż ręką czasu dotknięte, czynią ieszcze zaszczyt administracyi publiczney. Nie wszystko iednak zrobiono; milczenie czy słabość rządowa zostawiły walkę przywilejów z dawnymi zwyczajami; niepewne były prawa cywilne Obywatela każdego.

Rewolucya zapalem powszechnym sprawić mogła, czegośi dokazać nie zdołała. Francuzi pod hasłem równości prawa, iednym połączyli się interesem i wolą; rządowi dane władzę zrobienia potrzebnych ustaw. Ogłoszono w pierwsstwach celniejsze zasady; te upadły pod ustawami iakie okoliczność wymuszała. Niech działy zasady obce powrócą do mocy dawniejszey; niech nauka doświadczeniem nabyta, będzie zasadą praw naszych, niech stanie się prawo rozumem pisanym, niech cywilna księga podając iednostayne przepisy całemu narodowi krępie węzły towarzyskie, interes publiczny z prywatnem dobrem połączy, ochrania wolność, kładzie wędzidło bezprawiem, a stosując się do naszych obyczajów, prawom do nich wpływ zostawi; niech nakoniec zkracając i prostując drogę prawności, wniesie do swąyni sprawiedliwości czyni wolne, a wytepi obmierzłą sztukę, dzieło podeyscia i chciwości. Niech w sprawach gardłowych surowość umiarkowana do wielkości przestępstwa, zbrodnicę sciga i karze niewinnych zastania, w żadnym zas przypadku miejsce nie będzie zostawione samowolney opinii sędziego, ażeby myśl prawa i zasady sam dopełniał. Wielkie dzieło przed wami prawodawcy; oświecenie i gorliwość którą okaziecie zaspokoi chęci narodu nadzieie rządców.

Po oddaleniu się Ministra obrany Prezydentem Delstre: „; Prawodawcy, rzekł, nowe zaczynamy posiedzenie. Wszystko na trwałym stopniu widzicie w RPtey. Ustawy nasze obracają się na mocney osi; czas dzisiejszy nie ma czego zazdrościć latom od rewolucyi upłynionym. Jesli już o zwycięstwach nie słyszycie, które świat napelnily odglosem, ani też o chwalebnych traktatach, które kraiowi szczęśliwość wróciły; epoka dzisiejsza słygnąć będzie dobrodziejstwami, za które wdzięczność nam oświadcza ziomkowie, ponieważ celem pracy ma być księga praw cywilnych tak nie cierpliwie oczekiwane, zaszczyt dla prawodawców niesmiertelny. Tu zebrani z narodu całego, widzieliście co się dzieje. Polepsza się wszystko w administracyi, skarbie, sprawiedliwości; urządzony kościół, edukacya wskrzeszona, handel zakwita, doskonałą się rękodzieła, powiększony przemysł; pracą wytepiiony rozbój, Francya po tylu troskach znalazła pociechę. Połączmy z rządem usiłowania nasze dla dobra oyczyzny, dopomóżmy zamiarom pożytecznym; niech iedność i zgoda nasza o rozpacz przyprawi nieprzyjaciol RPtey.

Po tey mowie wchodzą do Izby Konsyliarzy stanu; Bigot, Dessolles, Segur. Pierwszy głos zabiera. „; Zaczynacie Prawodawcy posiedzenie pamiętne w dziejach narodu. W roku przeszłym zgasły rewolucyjne rozruchy; odzykaliśmy wszystkie korzysci, iakie natura i praca da

ły krajowi. Rewolucya Europę wstrzęsła, rozszerzył się wojenny pożar. Mąż wielki stanął u steru; zwyciężyliśmy; napisano traktaty dogodne interessom i potrzebie woiuiących Mocarstw; zaczęliśmy kosztować owoców pokoju. Nie ma domowej wojny; straszniejszą była nad wszystkie, któreśmy z Europą wiedli: zginęło nasienie domowych niezgod ślady nawet fakcyi szarpiących kraj zatarte, zniknął zapal jak tylko stracił nadzieję panowania. opinie polityczne co dwoiły niedawno Francuzów, nikogo dziś nie odwodzą od służenia krajowi; jednym duchem tchną wszyscy, zaufania rządowi i wdzięczności; każdy w miarę talentów i zdolności przykłada się do powszechnego dobra.

Dawne przesady i bezprawia rewolucyą zrodziły; zapal rewolucyiny zrodził przesady i bezprawia nad owe szkodliwsze, czasu trzeba było na sprostowanie fałszywych teoryi w porządku towarzyskim, ukrócenie swawoli, danie miejsca rozumowi wolności prawej przed namiętnościami. Z tad wyniknelo po złamaniu przeszkod wszelkich, przywrócenie religii. Z tad wynidzie nakoniec księga praw cywilnych. Ta opisze stan osob, urządzi familie, prawo własności zaręczy przepiszze porządek sukcesyi, i wszelkie związki społeczne, wpływać będzie do obyczaiów naszych. Ze dzieło jest wielkie, dla tego nagle robioném być nie może i odmienianém. Woioownicy i zwycięzcy, przed których orężem upada wszystko, gdy chcieli spokojnie panować w podbitych krajach, szanowali religią i prawa cywilne zwyciężonych. Dla teyże przyczyny takowe prawa nie poruszone bywaią poprawa onych zawsze trudna. Nie ma dotąd przykadu w Europie, ażeby Monarcha który, chcąc naylepszą w układzie swoim dać księgę praw cywilnych poddaństwu, odważył się na to. Niektóre Mocarstwa północne i włoskie pisaly księgi, obeymiliace zwyczaj i ustawy dawne, i ogłoszaly w lepszym porządku i jasniejszym. Toż samo u nas było pod Karolem 7.

Karol W. i Ludwik 9. zrobić chcieli wielką odmianę w cywilnych prawach; podział kraiu Francuzkiego i rząd lenny podał w niepamięć prawa Karłowingowe; Ludwik 9. zamysłał naybardziej o zniesieniu zwyczaiów dzikich. Toż aby władza Królewska pod lenną nie upadła. Za Ludwika 15. Kanclerz Aguesseau nic więcej nie sprawił oprócz testamentowych przepisów, i drugich o indagacyach Parlamentowych; zwyczaje zaś każdy Prowincyi nieknięte zostały. Więc niedoskonałości w dawnych u nas prawach byłyby niesmiertelnemi, gdyby czas nie przyszedł, w którym te prawa opinią narodu powszechną odrzucone, niezłomną rewolucyją siłą podeptane, ustąpić musiały innym równie błędnym. Z tad dziś gdy pokój zakwitnął w domu, każdy czuje potrzebę wybrania i postanowienia co w dawnych i nowszych prawach było doskonalszego. Upadną te na wieki, za któremi nikt głosu nie podnosi, jakie są lenne, przywileje osobiste, nierówność w sukcesyi &c. Dotąd u nas część narodu rządziła się pisanem prawem, druga wprowadzonem przez zwyczaj, dawniej niktby nie pozwolił na odmianę; dziś zgadza się chętnie każdy upatrując w nowosci dobro powszechnie całej oyczyzny.

Cóż milsz go nad widok narodu w jednę niby familią przemienionego, jedném dla wszystkich prawem? z tad wyniknie równość, z nich węzeł seisley łączący obywatelów między sobą i z rządem naywyższym. Tu prawdziwie potęgę wielkość swoią pokazuje Francuzki narod, gdy chętnie pozwala miarkować, poprawiać, odmieniać, na jeden niby kształt przelewać odwieczne prawa, zwyczaje swoje dla dobra narodu powszechnego. Dawno projekta cywilnych ksiąg ogłoszone, nad któremi Trybunały, i ludzie oswiecenieni wiele uwag pisali. Ta księga powszechnie żądana jest; przez nią rząd u ziomków zasłuży na wdzięczność nie wygasną. Zaden w świecie narod wielki nas w tém zawodzie nie uprzedził, ani dał przykadu. Dopomocicie tyl-

ko Prawodawcy rządnyim zamiarom. Słyszą da; wnieysze ustawy wasze; wytepiliscie rozbojników, rozproszylicie fałszerzów; odrodzona przez was edukacya, dlugo przzerwana w rewolucyji, potrzebna zaś koniecznie do oczyszczenia obyczaiów, wzrostu kunsztów i nauk. przywrócona religia spokojności domowej staie się rękoymią. Pamiątkę dobrodzieystw waszych poda potomnym wiekom monument wspaniały: Imiona wasze zapisaliscie w poczet tych wazystkich co zasłużyli się oyczyźnie swojej. szczęśliwy narod, gdzie piastuiący władzę naywyższą innego celu nie maiąc oprócz powszechney szczęśliwości, przykadną jedność i zgodę zachowali. Szczęśliwi urzędnicy, gdy usiłuiąc swóy narod podnieść na stopień naywyższy pomyślności, do pracy znayduią zachęcenie z dzieł iuz dokonanych, i tych które chcą ieszcze wykonać.

Posel Tunetański w tych dniach odwiedziac pałac inwalidów, dał komendantowi 2400. liwrów prosząc, ażeby rozdał walecznym obrońcom RPtey, których nabyta na wojnie chwala, dziś cieszy w chorobie i boleści. Żołnierze summę na ubogich darowali. Ten posel bawiac się handlem przed 7 laty był w Paryżu dla ułatwienia interessów. Konsul Szwedzki Signeul wiele onemu dopomógł u Dyrektorów. Kupiec powróciwszy Ministrem został w Tunis; brat P. Signeul na morzu zehwytany ichcem Afrykanów. Slysząc znajome nazwisko Minister pyta się młodzieńca, iesliby nie znał kogo z familii w Paryżu; brat to móy, odpowie niewolnik. Więc ja Oycem twoim iestem, rzekł Minister; przez 28 miesięcy utrzymywał go w domu własnym przy wszelkiej wygodzie i poważeniu, i na eskadrze Admirala de Winter odesłał obdarzonego do Francyi z listem do Konsula grzechnym, ciesząc się że miał sposobność zawdzięczenia usług odebranych.

Prywatny list z S. Domingo 15 Grudnia donosi, że Murzyni atakuiąc nasz oboz pod Croix Bouquets zupełnie są porażeni, 1500 trupa zostawili, wiele chorągwi, dwa działa. — Joanna d'Arc w 15 wieku dzielnie dopomogła Karolowi 7 wypędzić z kraiu Anglików; zehwytana jako czarownica na stoście życie zkończyła. Francuzi przez wdzięczność posag bohaterce w Orleans postawili, gdzie raz pierwszy zgromiła nieprzyaciół. Upadł z wielo innemi chlubny monument w rewolucyji. Muniypalność miasta pomienionego wystawić nowy przedsiębierze z wyobrażeniem na podstawie dzieł rycerskich Pawlenki, i nadto bić medal. Odpisał na podanym projekcie Konsul: Rzecz dla mnie naymilszą uczynicie. Przeżegna Joanna d'Arc dowiodła, że niema tak wielkiego cudu, którego by geniusz Francuzki dokazać nie zdołał, gdy idzie o obronę niepodległości narodowej. Narod węzeł jedności polączoney zwyciężonym nigdy nie był. To zważiac dobrze sąsiedzi, którzy dobrze cenić umieją szczerosc charakteru nasze go, zawsze między ludem zasiewali niezgodę; z tego źródła wypłynely nayokropnieysze kłeski dla Francyi, za świadectwem dzieiów. ;;

W Bar Orsain umarł niedawno Generał dywizyi Krieg, który od lat 6 oddalił się od służby, dobrze zasłużony RPtey; szacowali męza cnotliwego Francuzi, ubogich był oycem; rozdaiac im część większą dochodu. Umarł w religii Protestantzkiej. Gdy przyszło do pogrzebu, na który wedlug ustaw nowych, iedno i wspólne miejsce dla wszystkich iest przeznaczone, duchowni Katolickiego obrządku nie pozwali zkladać zwłoki smiertelne rycerza w ziemie świętey, za ich zdaniem poszedł magistrat mieyski, rozkazuiąc go pogrześć na mieyscu gdzie chowaią skaranych łotrow i zbóyców. Lecz wojsko gwardye narodowe i wszyscy razem obywatele okrzyknawszy fanatyków, Generala Kryg na mieyscu przyzwoitem pogrzebli przy wojskowej paradzie.

Slysząc iż w rzeczy samey niektórzy Stannu Konsyliarze zamyslali dać nowy tytuł Kon-

sulowi; który że przeciwiał się statecznie wprowadzeniu nowości nie potrzebnej do uszczęśliwienia narodu, podchlebcy rzecz do Senatu wnieść postanowili. Buonaparte przez poufalitych przyjaciół ostrzegł zgromadzenie, któremu straż konstytucyi powierzył naród, ażeby projekt w śmiech obrócono. Gdyby, mówił, Senatorowie mnie ofiarowali tytuł nowy, podobno lud Francuzki rozumiałby się obowiązany do uczczenia mojej osoby, ia zaś chcę przestać na miłości ziomków. General Brune trzech iuz gońców z Constantinopola przysłał; traktuje z Turkami o handel i żeglugę na morzu czarném, Archipelagu, i po wszystkich portach Ottomańskich; mianowicie zaś o wyprowadzenie wóysk Angielskich z Egiptu, czego domaga się koniecznie konsul według brzmienia traktatu Amiens.

W Parlamencie czytano list Królewski, w którym poleca wypłacenie długów następcy Tronu Xiążęcia de Galles; skutkiem to będzie umowy zrobionej o dochody Xięstwa Cornwall one mu należące; rzecz później się objaśni. — W Paryżu wyzło z druku pismo nowe wyobrażające stan dzisiejszy skarbu Angielskiego; niektóre szczeguly z onego wypisujemy. Dług nasz wynosił r. 1802. 24. Czerwca 549. mill. FS. dla Cesarza zaciągnęliśmy więcey 7. mill. Przed wojną wińaliśmy byli 58. mill. Fundusz umarżający długi wynosi blisko 6. mill: przed wojną nie czynił na półtora; więc do funduszu pomienionego skarb na opłatę procentów przydaie 19. mill: 700. t. FS. przed wojną nie płaciliśmy nad 10. mill: 800. t. Zdarzyło się nieraz, że Pitt dawał wierzytelom 220. FS. na 3. procenta chcąc dostać 100 gotowizną. Wojna W. Brytańni kosztowała 346 mill: FS. do tej summy pożyczki wchodziły bilety skarbowe na 28 mill: wydatki nie likwidowane 20. Income tax podatek od dochodów, 21. zastraż kupieckim okrętom dawana 6 różne podatki podwyższone przyniosły 50 mill.

Reszta później.

Między darami względniemi Najiasniejszego Monarchy IMPERATORA ALEXANDRA PAWŁOWICZA na dwa Szpitale Wileń: PP. Miłosiernych utrzymujących rhorych i podrytów uczynionemi, otrzymała Kommissya Szpitalna za starannością i troskliwością JW. Gubernatora Cywilnego Gubernii Wileń: na generalny Szpital fundusz, że Karty Francuzkie i Polskie za urządzeniem Kommissyi Szpitalney w obu Guberniach Wileńskiej i Grodzieńskiej, oraz po Powiatach sprz. dawane będą, a od summy za sprzedaż Kart zebranej piaty procent na Szpital zostaje. Już Karty z Petersburga do Kommissyi Szpitalney nadesłane, i od 1 Apr: 1803. roku wedle urządzenia Kommissyi sprzedawć się będą, o tym Kommissya Szpitalna publicznie uwiadamia.

Ekonymia Miasta JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Wilna, uwiadamia całą publiczność: iż Kamienica Funduszowa mieyska, na ulcy Końskiej, pod N. 253. od d. 23 Apryla Roku idącego 1803. puszcza się w trzyletnią arędę, więcey dającemu, życzący ia zaarędować; niech przybywają na publiczną Licytacją na Ratusz, w dniach 5, 12, i 19 terazniejszego Marca, na sessyą Ekonomiczną o godzinie 9 rano.

Lubo Dzieła wybrane wierszem i prozą *Juliana Niemcewicza* znajdować się będą w drugim Oddziale *Wyboru Pisarzów Polskich*, który po Świętym Janie roku bieżącego wyidzie iednakże ci, którzyby na Wybor Pisarzów Polskich prenumerować niechcieli, mogą zaraz osobno prenumerować na dzieła wybrane *Juliana Niemcewicza*, powiększney części nieznanne płacąc za Tom i in 8vo majori z kopersztykiem zł. 18. na papierze pięknym Francuzkim, a zł. 24. na papierze Velinowym. Prenumeratę przyjmują w Warszawie Kantor Drukarni Nro 646. na Nowolipiu, i *Romuald Bystry* w Krakowie *Alexander Linowski*—we Lwowie *Dzierzkowski*—w Wilnie *Malewski*

Akademik—w Gtodnie *Stanisław Niemcewicz*—w Minsku z *Radziwiłow Mostowska* w Brześciu Litewskim *Jan Niemcewicz*. Na wołyniu *Ludwik Krupiński*, *Jozef Lipiński*. w Nowogrodsku Białopiotrowicz. w Poznaniu *Jenerałowa Węgorzewska*. w Rawie *Woyczyński*.

Biletow na prenumeratę wszystkich Dzieł prożaicznych *Ignacego Krasickiego* Arcy-Biskupa Gnieźn: których nowa i zupełna Edycya teraz w Warszawie drukuje się, dostac można u JP. Znoski Wice-Profesora Akad: Wileń: Prenumerata 7. Tomow in 8. majori na pięknym papierze kosztuje czer. złt: 4. i złt: 13.

z Murowaney *Oszmiany JW. Ignacego Ważyńskiego* ex-Chor: Ptu Oszm: uciekło w noc ze dnia 8 na 9 dzień Msca Febr: dwóch podannych ludzi za Lokaiew służących; z których ieden *Tomasz Matyszko* urody średniej, włosu na głowie ciemnego, brwi podobnych, oczu ciemnych nosa podługowatego i sporego, twarzy białey i pociągławey z faworytami małemi; drugi *Maciej Wotek*o przewzany *Wotłokowiczem* urody do Wierzków 10. włosu na głowie czarnego, brwi i oczu czarnych, nosa małego pociągłego, twarzy okrągłey białey z faworytami dużemi, oba w surdutach sukna granatowego, a w kamizelkach koloru niebieskiego. u pierwszego bukry granatowe, czapka z siwym barankiem okrągła, z zwierzchem *Man-szestru granatowego* i z kutasem iedwabnym z przerzucanym złotem, w delii kunami podszytey sukna zielonego. u drugiego spodnie niebieskie sukienne, czapka wierzch karmazynowy czarnym barankiem obłożona, w piaszczu *Lokajskim* białym zabrali z sobą pieniędzmi *Rubli Srebr: 174* koni parę z sankami chomontem pojedynkowym z kapą pobielaną, i z pułszorkiem, z kulbaką niemiecką: koń ieden kasztanowaty ogier, gwiazda wlebie i noga tylnia biała; drugi wrony bez żadney odmiany fuzyi 3. i *Lulkę* pienkową dużą w srebro oprawną wartującą *Rubli 300* z cybukiem iedwabnym; ktoby onych zastrzegł lub poscignął za daniem wiadomości do Domu *JWW. Ważyńskich* w Mieście Wilnie położonego, niegdys *Skarbowym* zwanego odbierze przyzwoitą nagrodę.

Domy w Mieście *Telszach* położone do własności *WJP. Alexandra Pużyny Szambell: B.D. Poll:* należące; zamiarem uczynienia wierzytelom Jego proporcjonalney bonifikacyi, od uprzędzoney przez *W. Horodniczego Telszewskiego* przedaży i Licytacyi publiczney pozostające, zwoli i przeznaczania. Rządowego plus offerenti z determinacyi Sądu Ziemskiego *Telsz:* w Dniach terminu pierwszego Marca 2 wdrugim 9 i trzecim 16 Eorudem roku tego w tychże *Telszach* przedawane będą. Jako zatém życzący kupić, tak też mający do tegoż *W. Pużyny* pretensye aby uwiadomieni byli, Sąd Ziemi *Skarzewski* mimo poprzednicze pierwszykróc w własnym powiecie do Sądu Niższego Ziemskiego *Telsz:* przesyłając komunikacją drugi raz Rządowi Gubernskiemu *Wileń: Litt;* w Widoku całej Gubernii oraz kędy należy ogłoszenia Zarapportowawszy ostatni raz przez *Gazetną Expedycją* doniesć Publiczności staraiać się iednych w chęci kupna domow przybyć usiłowac mogących. Drugich dla odbioru zadosć uczynienia iawić się na Kadencyi *Troieckiej R:* tego za prozbami przez się lub Plenipotentów powiynnych uwiadamia *Odbierających* zaś dopilnowania terminów za niemających pretensyi przeczytać deklaracie.

Folwarki 3. o mil 8 od Wilna w Powiecie *Wileńskim* na trakcie z Wilna do Rygi idącym, leżące z intratą roczną ieden 12000. drugi 5000. trzeci 3000. złt: czyniacy, lasy użyteczne, łąki i grunta wyborne mające; od sąsiadow zupełnie ograniczone, i żadney kwestyi Aktorstwa niepodległe, są do przedania, lub też do za Arędowania na lat trzy. Ktoby życzył sobie nabyć wiecznością, lub Arędować, zglosić się może, w mieście Wilnie do Domu *WJP. Szardurskiego*, na przeciw *Facyaty Kościoła Katedral: Zamko: stojącego*.